

T.C.

YARGITAY

9.Hukuk Dairesi

Esas No: 2018/3550

Karar No: 2020/19454

Tarihi: 22/12/2020

» Fazla Çalışma Ücretinin Ödendiğini Kanıtlama Yükünün İşverende Olduğu

» Fazla Çalışma Ücretinin Ödendiğinin Tanıkla İspat Edilemeyeceği İmzalı Yazılı Belge Gerektiği

ÖZET: Tanıklar fazla çalışma ücretinin ödendiğini açıklamış olsalar da; ücretin ödendiğini ispat yükü işveren üzerinde olup, bu konuda işçinin imzasını içeren imzalı bodro ya da banka yazısı ibraz edilmeden fazla mesai ücretinin ödendiğinin kabulü doğru olmaz.

Bilirkişi tarafından 29.05.2017 tarihli raporda her iki taraf tanık anlatımlarına göre davacının haftada 5.5 saat fazla mesai yaptığı belirtilerek fazla mesai ücreti hesaplanmıştır. Sözü edilen rapor mahkemece bir değerlendirmeye tabi tutularak takdiri indirim hususunda bir karar verilmesi gerekirken mahkemece isteğin reddi hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

DAVA: Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizen incelenmesi davacı vekili tarafından istenilmekle, temyiz talebinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı, davalıya ait işyerinde 25/04/2004 tarihinden 13/07/2015 tarihine kadar çalıştığını, 1.500.00 TL maaş aldığını, fazla mesai yaptığını, bayram ve genel tatillerde çalıştığını, hafta sonları da çalıştığını, bu çalışmaların karşılığının ödenmediğini, sigorta primlerinin eksik yatırıldığını, Davalı şirket yetkilisinin konuşarak istifaya zorladığını, istifasını vermesi halinde bir güzellik yapacağını söylediğini, işsizlik ödeneği alması için gerekli belgeyi vereceğini, belgeyi imzalamazsa işe gelmediği hakkında ihtarname göndererek devamsızlıktan dolayı iş akdini feshedeceğini söylediğini, eşiyle boşanma sürecinde olduğunu, işten çıkarılırsa çok zorda kalacağını söylemesine rağmen iş akdinin davalı tarafından haksız ve ihbarsız olarak feshedildiğini ileri sürerek, kıdem ve ihbar tazminatı, izin ücreti, fazla çalışma ücreti, hafta tatili ücreti alacağı ile bayram ve genel tatil ücreti alacaklarını talep etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı, davacının müvekkili işyerinde çalışmakta iken yıllık izne ayrıldığını, izin bitiş tarihinde işe başlaması gerekirken işe başlamadığını ve takip eden günlerde de devamsızlık yaptığını, bunun üzerine davacıya devamsızlık nedeniyle ihtar çekildiğini, davacının ihtardan sonrada işe gelip başlamadığını ve devamsızlığı hakkında herhangi bir mazerette bildirmediğini, davacının kusurlu hareketi ve devamsızlığı nedeniyle iş akdi sona erdiğinden davacının taleplerinin de haklı olmadığını savunarak, davanın reddini talep etmiştir.

İlk Derece Mahkemesi Kararının Özeti:

İlk Derece Mahkemesince, toplanan kanıtlar ve bilirkişi raporuna dayanılarak, davacının davalıya ait işyerinde 11 yıl 1 ay 19 gün çalıştığı, davacı, kendisine istifa dilekçesi vermesi için baskı yapıldığını iddia etmiş ise de, bu iddiasını ispat edemediği, dinlenen tanık beyanları ve tüm dosya kapsamıyla davacının davalı tarafından sebepsiz olarak işten çıkarılmadığı, davacının eşiyle problemlerinin olduğu, bu nedenle çalışmakta olduğu davalıya ait işyerinin bulunduğu Bartın'dan uzaklaşmak istediği, mazeretsiz ve izinsiz olarak işyerinin bulunduğu Bartın'ı terk edip İstanbul'a gitmek suretiyle devamsızlık yaptığı, davacının eşiyle problemleri nedeniyle Bartın'dan İstanbul'a gitmesinin geçerli ve sürekli bir mazeret sayılmasının mümkün olmadığı, üç gün üst üste işe gelmeyerek devamsızlık yapması nedeniyle iş akdinin davalı işveren tarafından haklı olarak feshedildiği, davacının ücretlerinin tam olarak bankaya yatırılması, sigorta primlerinin tam yatırılması, fazla çalışma ücreti, hafta tatili ücreti ile bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının da bulunmaması nedeniyle işi bırakmasının haklı bir nedeninin de bulunmadığı anlaşıldığından bu nedenle de kıdem tazminatını hak etmediği, fazla çalışma yaptığını, bayram ve genel tatillerle hafta tatillerinde çalıştığını ispat edemediğinden, hak ettiği tüm ücretli izinlerini de kullandığı anlaşıldığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

İstinaf Başvurusu:

İlk Derece Mahkemesinin kararına karşı, davacı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi Kararının Özeti:

Bölge Adliye Mahkemesince, davacı vekilinin gerekçeli istinaf dilekçesinin süresinde verilmemesi nedeni ile Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 355. maddesi gereğince dilekçede belirtilen istinaf sebeplerinin incelenmediği, dosyada kamu düzenine ve emredici hükümlere ilişkin hususlar yönünden yapılan incelemede de dosyada eksik ve hukuka aykırı bir yön bulunmadığından, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 352/1 maddesi gereğince İlk Derece Mahkemesi kararının usul ve esas yönünden hukuka uygun olduğu gerekçesiyle, istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Temyiz Başvurusu:

Kararı, davacı vekili temyiz etmiştir.

Gerekçe:

1-Dosyadaki yazılara, toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre davacı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2-Davacı fazla mesai ücreti isteğinde bulunmuş, mahkemece isteğin reddine dair hüküm kurulmuştur. Dosya içinde bulunan her iki taraf tanık anlatımlarına göre iş yerinde haftada 6 gün çalışıldığı, cumartesi günleri bazen saat 13.00'e kadar bazen de daha fazla süre ile çalışıldığı, yine haftada 3 gün mesai saati bitimi olan 18.00'den sonra da çalışılmaya devam edildiği açıklanmıştır. Yine tanıklar fazla çalışma ücretinin ödendiğini açıklamış olsalar da; ücretin ödendiğini ispat yükü işveren üzerinde olup, bu konuda işçinin imzasını içeren imzalı bodro ya da banka yazısı ibraz edilmeden fazla mesai ücretinin ödendiğinin kabulü doğru olmaz.

Bilirkişi tarafından 29.05.2017 tarihli raporda her iki taraf tanık anlatımlarına göre davacının haftada 5.5 saat fazla mesai yaptığı belirtilerek fazla mesai ücreti hesaplanmıştır. Sözü edilen rapor mahkemece bir değerlendirmeye tabi tutularak takdiri indirim hususunda bir karar verilmesi gerekirken mahkemece isteğin reddi hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

Sonuç:

Temyiz olunan İlk Derece Mahkemesi kararının ve bu karara karşı istinaf başvurusunu esastan reddeden Bölge Adliye Mahkemesi kararının, yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULARAK ORTADAN KALDIRILMASINA, dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin ise kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 22/12/2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.